

ikke virkelig havde sat meget, meget kraftigt ind, også med tilskud fra det offentlige?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er jo helt forkert, når hr. Arne Toft siger, at den regering, der trådte til i 2001, satte alting i stå. Tværtimod har vi jo faktisk fastholdt de miljø- og energipolitiske mål, som blev stillet op af den tidligere regering, i øvrigt i vidt omfang i samarbejde med den daværende opposition. Det er en af de gode ting, at der faktisk har været tradition i Danmark for bred enighed om bl.a. energipolitikken. Så vi har jo fastholdt de mål.

Men til forskel fra den tidligere regering, går denne regering meget op i, at man så også får kvalitet for pengene, altså at vi virkelig investerer pengene der, hvor vi får mest muligt miljø og mest muligt med energi for pengene, og det er nok i virkeligheden den reelle forskel.

Nu skal vi jo passe på ikke at grave kløfterne dybere, end de er, for jeg glæder mig jo meget over, at vi for nylig opnåede bred enighed her i Folketinget om et energipolitisk udspil til en fælles EU-energi politik, og det hæfter jeg mig ved som noget særdeles positivt.

Formanden:

Så er det hr. Per Clausen for et sidste spørgsmål.

Per Clausen (EL):

Den brede enighed, som alle partier med undtagelse af Enhedslisten var med i, siger lidt om, hvor langsigtet perspektivet er, når statsministeren snakker om, at man skal være uafhængig af fossile brændstoffer, for så er de 200 år ikke længere mine tal, men også et flertal i Folketingets tal, nemlig at det tager 200 år, inden man får afviklet afhængigheden af fossile brændstoffer.

Bare et spørgsmål, som står tilbage for mig, er, om jeg skal forstå statsministerens svar, eller hvad man nu skal kalde det, på mine spørgsmål på den måde, at statsministeren har opstillet målsætningen om, at Danmark skal gøres uafhængigt af fossile brændstoffer, uden at have gjort sig en eneste overvejelse om, i hvilken takt det skal ske, og hvornår vi kan forvente at se nogle konkrete resultater og hvilke delmål, som statsministeren vil opstille. Det vil sige, at det i ordets værste forstand var en vision, nemlig en vision uden nogen som helst jordforbindelse, uden nogen som helst konkrete ideer til, hvordan man skal nå frem til det.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Som jeg allerede har svaret, sidder regeringen faktisk i øjeblikket og arbejder med et udspil til en national energihandlingsplan, og det er jo rigtigt, at hr. Per Clausen ikke er med i det arbejde. Hr. Per Clausen befinder sig jo lysår fra at have nogen som helst indflydelse på det, fordi hr. Per Clausens parti nu er, som det er, og hele tiden holder sig uden for indflydelse. Jeg kan godt forstå, at det selvfølgelig skaber megen utålmodighed, megen nysgerrighed og anledning til at stille spørgsmål fra hr. Per Clausens side, men vi arbejder faktisk med det og kommer med et udspil, og den dag, hvor det udspil kommer, vil hr. Per Clausen kunne få svar på sine spørgsmål. Men hr. Per Clausen må have forståelse for, at jeg ikke, så længe vi er i gang med overvejelserne, vil redegøre for indholdet af dem.

Vi skal først være færdige med arbejdet, og så kan hr. Per Clausen få svar på sine spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 75

2) Til statsministeren af:

Per Clausen (EL):

»Hvilke konkrete politiske initiativer vil regeringen tage i løbet af det kommende år for at sikre opfyldelsen af den langsigtede målsætning om, at Danmark skal være uafhængig af fossile brændsler, og hvilke virkemidler vil regeringen benytte sig af?«

Per Clausen (EL):

Nu nævnte statsministeren jo i sin tidligere besvarelse, at man er i gang med et stykke arbejde, der skal føre frem til, at der kommer et konkret forslag, og statsministeren tror, at min utålmodighed skyldes min bekymring over ikke at få indflydelse.

Nej, min utålmodighed skyldes, at jeg faktisk synes, at det er noget, der haster, og at det cirka er et år siden, at regeringen første gang sagde, at nu ville der snart komme et udspil til forhandlinger med Folketingets partier. Folketingets partier med undtagelse af Enhedslisten vedtog sågar her i foråret, at forhandlingerne gik godt. Det har så vist sig, at der ikke var gang i nogen forhandlinger, så det var derfor, det gik godt.

Jeg vil nu alligevel spørge statsministeren, om man ikke er kommet så langt i sine overvejelser,